

Книгата на Даниил - Сто шестдесет и осем

Разкриване на пророческата истина: Втората битка на посредническите войни и запечатването на 144 000

Jeff Pippenger

2024-03-30

Сега разглеждаме втората битка от войните чрез посредници, както е представена в Даниил, глава единадесета, стихове единадесет и дванадесет. Втората битка в тези стихове отъждествява войната в Украйна между атеистичната сила на Русия и държавата Украйна. В тези стихове Путин излиза победител, както и Птолемей IV, но след победата си той ще се възгордее в собственото си сърце и неговото нарцистично самовъзвеличаване ще стане средството за неговото Ватерло. Историческото представяне на тази настояща история е полезно единствено за онези, които разбират какво настоящата история представлява в духовно отношение.

В първия стих на десета глава Даниил, който представлява Божия народ от последните дни, е посочен като такъв, който разбира и „видението“, и „нещото“. Видението и нещото многократно са представени заедно, но различни едно от друго, като една линия на истината. Те са реките Улай и Хидекел. Те са виденията „mareh“ и „chazon“. Те са пророчеството за две хиляди петстотин и двадесетте години във връзка с пророчеството за две хиляди и тристате години. Те са вътрешното и външното свидетелство на Божия народ. Господ не повтаря неща, които са маловажни. Правилото за първото споменаване показва, че понеже първото нещо, което ни се казва за Даниил в последното му видение, е, че той представлява Божия народ от последните дни, който разбира и „chazon“, и „mareh“, следователно видението и нещото са от жизнено значение, за да бъдат правилно разбрани пророческите истории в единадесета и дванадесета глава.

Даниил представлява сто четиридесет и четирите хиляди в единадесета глава на Откровение, които свършено са повторили притчата за десетте девици, изпълнена в историята на милеритите. Те, както и милеритите, претърпяха първо разочарование, което в единадесета глава на Откровение е представено като убиване от атеистичния „буден“ звяр от бездната, след което лежат мъртви на улицата на великия град, Египет и Содом, където и Христос бе разпнат. Тяхната смърт произведе „веселие“ за последователите на змея, но у Даниил произведе скръб.

Историята на запечатването на сто четиридесет и четирите хиляди бе представена също и чрез възкресението на Лазар, чието възкресение бе определено като запечатващото действие в Христовото дело и който, като символ на онези, които Христос запечатва, поведе тържественото влизане в Йерусалим, което бе предобраз на движението на Среднощния вик в милеритската история, а също и в историята на сто четиридесет и четирите хиляди. Възкресението на Лазар стана, докато неговите сестри, Мария и Марта, бяха в скръб, както и Даниил през двадесет и едините дни в десета глава. В десета глава скръбта на Даниил

завършва със сливането на Михаил, същата Личност, чийто „глас“ върна Лазар и Моисей към живот. Възкресението на двамата свидетели в единадесета глава на Откровението е представено чрез това, че Даниил бива преобразен от причиняващото видение на „marah“.

В десета глава Даниил представя запечатването на сто четиридесет и четирите хиляди, което е представено също и в единадесета глава на Откровение. В главата Гавриил ясно заявява, че е дошъл при Даниил, за да му даде да разбере какво ще сполети Божия народ в последните дни. Вестта за онова, което ще сполети Божия народ в последните дни, е пророчески поставена в контекста на една вест, която се потвърждава чрез методологията за полагане на пророческа линия върху пророческа линия. В рамките на това приложение правилото за първото споменаване показва, че правилното разбиране ще бъде видно само от онези, които виждат както вътрешните, така и външните истини в линиите, които се събират заедно. Те са онези, които разбират „видението“ и „нещото“.

Сто четиридесет и четирите хиляди ще разберат пророческата вест, но също така ще преживеят тази вест, защото вестта и преживяването не могат да бъдат отделени. Именно вестта освещава, защото вестта е Божието Слово, а Христос е Божието Слово, и Божието Слово е Истина. Неговата вест се утвърждава като Истината, защото е представена чрез принципите на пророческото приложение, които не са нищо повече и нищо по-малко от принципите на това кой и какъв е Той. Той е Палмони, Чудният Преброител, Преброителят на тайните. Той е Чудният Езиковец, началото и край, първият и последният, Алфа и Омега. Именно тези елементи на това кой е Той определят пророческите правила, които установяват вестта на пророчеството и пораждат преживяването на пророчеството.

Преди Улай и Хидекел, двете велики реки на Сенар, да достигнат Персийския залив, те образуват блатиста област близо до своето съединяване, наречена Шат ал-Араб, но не се сливат в една-единствена река. Шат ал-Араб е речна делта, образувана от събирането на реките Ефрат и Тигър, както и на няколко по-малки реки и потоци. Но дори и в пределите на делтовата област Ефрат и Тигър запазват своята отделна самобитност и се вливат в Персийския залив като отделни реки. Вътрешните и външните послания на пророчеството запазват своето разграничено взаимоотношение, но когато достигнат своя завършек (в последните дни), те пораждат делта с няколко допринасящи реки и потоци. Исус илюстрира духовното чрез естественото, и в последните дни въздействието на всяко видение образува делтова заливна земя, макар че двете велики реки запазват своите отделни роли.

Периодът от двадесет и един дни на скръб съответства на времето, през което двамата свидетели лежат мъртви на улицата, и този период започва с първото разочарование и времето на забавяне. Този период от време настъпва в рамките на по-големия период от време, през който се извършва запечатването на сто четиридесет и четирите хиляди. Запечатването не започна при времето на края през 1989 година; то започна, когато Христос, като третия ангел, слезе на 11 септември 2001 година. Той доведе Своя народ до второто им посещение в Кадис, и този път малцината, които са готови, ще влязат в обещаната земя. Опитността на Божия народ от времето на края през 1989 година до 11 септември 2001 година не ги запечата. Запечатването започна, когато Христос слезе и даде

първия тон на седмата тръба на третото горко.

Звученето на седмата тръба е мястото, където тайната Божия се завършва, а тази тайна представлява запечатването на сто четиридесет и четирите хиляди, което се извършва по време на звученето на тази тръба. Тази тръба издава три тона, защото е Истина. Първият тон беше 11 септември 2001 г., вторият тон беше 7 октомври 2023 г., а третият от трите тона е при скоро идващия неделен закон. Тези три тона са трите стъпки, които винаги съществуват в истината. Трите докосвания на Даниил в десета глава свързаха неговото преживяване с периода от историята, който е представен от трите тона на седмата тръба.

Пророческата вест, която поражда резултата да бъдем преобразени в образа на Христос, илюстрирана от Даниил в десета глава, е вестта за онова, което сполетява Божия народ в последните дни, но не последните дни в общ смисъл. Това е вестта, която Божият народ разбира и преживява по време на запечатването на сто четиридесет и четирите хиляди.

Когато Гавриил започва да представя пророческата история, изобразена в единадесета глава, той представя конкретни пророчески линии. Първите два стиха започват с Кир (както Буш първият), във времето на края през 1989 г., и продължават напред до историята на Доналд Тръмп като четиридесет и петия президент (шестият), и там пророческата история прекъсва, докато историята на Обединените нации (Александър Велики), като седмото царство, бъде разгледана в стихове три и четири. Следователно вестта за Доналд Тръмп като богатия шести президент, който подбужда глобалистите, е истина, която се изпълнява във времето на запечатването на сто четиридесет и четирите хиляди. Следователно това е настояща истина.

В стихове от пети до девети е изложена историята на папството, установено на престола през 538 година, до смъртоносната рана и времето на края през 1798 година. Разбира се, това е съществена и важна истина, защото поддържа и потвърждава стих четиридесети, но не представя конкретен пророчески разказ, който се осъществява в периода на запечатването на сто четиридесет и четирите хиляди. Стих десети, подобно на стихове от пети до девети, потвърждава валидността на стих четиридесети, но не разглежда пророческата история, която се изпълнява по време на запечатването. Той обаче отбелязва 1989 година и следователно чрез премълчаване установява един мълчалив период от 1989 година до неделния закон в стих четиридесет и първи.

Стихове единадесети до петнадесети посочват история, която се изпълнява в периода на запечатването на сто четиридесет и четирите хиляди. Тези стихове се вписват в скритата история между стихове втори и трети, и между 1989 година в стих четиридесети и неделния закон в стих четиридесет и първи. Тези стихове в пълна мяра представляват настояща истина и трябва да бъдат разпознати като такива, ако искаме да пожънем предвидените ползи от разбирането на тези стихове.

Предвидените ползи са двойки, защото това представлява разбирането на пророческата история, представена в него, а също и опитността, която се поражда от разбирането на истините на тази вест. Разбирането на вестта — едно последно увеличение на знанието,

което се изпълнява в периода на запечатването — е онова, което освещава онези, които трябва да бъдат сред сто четиридесет и четирите хиляди. Поради тази причина е важно да се разгледат стиховете от гледната точка на вътрешното и външното.

„Седемте времена“ от Левит, двадесет и шеста глава, безусловно са част от времето на запечатването на сто четиридесет и четирите хиляди, защото двете молитви на Даниил, представени в втора и девета глава, представляват двойна молитва — да се разбере пророческата история, представена от образа на звяра, и също да се получи опитността, която се поражда у онези, които изпълняват молитвата от Левит, двадесет и шеста глава, за прощение на своите грехове и греховете на бащите си. Външната молитва определя образа на звяра, а вътрешната молитва поражда образа на Христос.

Разбирането на историята, представена в различните пасажии на Данаил единадесета глава, които конкретно разглеждат история, изпълняваща се в запечатващото време, е представено чрез молитвата на Данаил във втора глава. Той и тримата достойни мъже се стремяха да разберат тайната вест на съня на Навуходоносор за образа от металите. Когато бъде разпознато правилното разбиране на пророческата история, представена в скрития сън на Навуходоносор, това разбиране показва на онези, които разбират, че са без надежда, освен ако лично не осъществят преживяването на пълно покаяние, представено чрез молитвата на Данаил в девета глава.

Да се отдели опитността, представена чрез Даниил в десета глава, от пророческия разказ за събитията на последното време в единадесета глава, означава човек да се провали като изследовател на пророчеството. В Даниил единадесета глава, стихове единадесет и дванадесет, войната на граничната област, битката при Рафа и победата на южния цар, представлява втората от трите войни чрез посредници, които са отбелязани в Божието пророческо Слово. Ключът, който привежда това откровение на истината в ползрение, е употребата от Прекрасния Лингвист на израза, че северният цар ще прелее и ще премине, чак до крепостта (врата), в стих десети. Той е дал още два стиха, които разглеждат преливането и преминаването, и като прави това, Той съединява пророческия разказ за събитията и опитността, която разбирането на тези събития трябва да произведе.

Но синовете му ще се разпалят и ще съберат множество големи сили; и единият непременно ще дойде, ще прелее и ще премине; после ще се върне и ще се разпали дори до крепостта си. И южният цар ще се изпълни с гняв, ще излезе и ще воюва против него, против северния цар; и той ще изправи голямо множество; но множеството ще бъде предадено в ръката му. И когато отвлече множеството, сърцето му ще се превъзнесе; и ще повали десетки хиляди; но от това няма да се укрепи. Даниил 11:10–12.

През 2014 г. Путин започна война в Украйна, и за да бъде разпозната тази истина, представена в единадесетия стих на единадесета глава, изучаващият пророчествата трябва най-напред да може да види, че десетият стих представя история, която илюстрира втората част на четиридесетия стих от единадесета глава на Даниил. Когато разпознае това, тогава вижда, че онова, което десетият стих добавя към четиридесетия стих, е, че когато

Съветският съюз беше пометен през 1989 г., северният цар се издигна само до своята крепост („вратът“). Но изучаващият пророчествата не би знаел какво означава това, докато не види Исая, осма глава, осми стих. Тогава той би имал пророческото основание да установи, че и трите стиха са свързани чрез израз, употребен само три пъти в Библията.

След това изследователят би се нуждаел от втори свидетел, че трите случая, в които изразът „прелее и премине“ се среща в Библията, представляват целенасочено повторение. Вторият свидетел за този факт се установява, защото и трите стиха (свидетели) посочват цар на север, който напада южен цар. Заедно тримата свидетели, които са потвърдени като една и съща символична история чрез два вида вътрешни свидетели, насочват изследователя на пророчеството да положи и трите стиха един върху друг, по начин „ред след ред“. Това приложение разширява съдържанието на стиховете, които изобразяват битката между царя на север и царя на юг.

Исая, глава седма, стихове осми и девети, дават ключа за разрешаването на загадката какво представлява „крепостта“ в десети стих, защото еврейската дума за „крепост“ е също и „крепостта“, в която южният цар влезе в седми стих на единадесета глава. „Крепост“ е преведено също и като „сила“ в изреча „светилище на силата“ в тридесет и първи стих на Данииел единадесета глава. Следователно тези два стиха (седми и тридесет и първи) дават двама свидетели, че „крепостта“ е столицата на едно царство или на един цар. След като този факт е установен чрез двама свидетели (и двамата в единадесета глава), тогава онова, което Исая посочва в своя загадъчен пасаж в седма глава, стихове осми и девети, когато установява чрез двама вътрешни свидетели, че крепостта е столицата на едно царство, или царят на царството, установява, че преди 1989 година Съветският съюз, чиято главна част беше Русия, със своя столица Москва, имаше за глава Микаел Горбачов. Не е случайно, че отличителната външна черта на Горбачов беше неговото чело.

Ред по ред заключението на това приложение подчертава неговата важност, когато заявява: „Ако не повярвате, наистина няма да се утвърдите.“ Исус каза: „О, неразумни и бавни по сърце да повярвате на всичко, което са говорили пророците.“ [Виж Лука 24:25] Ездра написа: „И станаха рано сутринта, и излязоха в Текойската пустиня; и като излизаха, Йосафат застана и каза: Чуйте ме, Юдо, и вие, жители на Йерусалим; вярвайте в Господа, вашия Бог, и ще се утвърдите; вярвайте на Неговите пророци, и ще благоуспее.“ [Виж 2 Летописи 20:20] Седем пъти в книгата Откровение е дадена заповедта да се слуша. „Който има ухо, нека слуша какво Духът казва на църквите.“

Да бъдеш утвърден означава да бъдеш сред мъдрите девиси, защото безумните са бавни по сърце да вярват на пророците. Мъдрите вярват на онова, което Бог е изговорил чрез Своите пророци, и те се утвърждават и благоуспяват, защото чуват какво говори Духът на църквите. Разпознаването на Русия и на войната, която тя започна през 2014 г. против Украйна, е онова, което утвърждава онези, които са мъдри изследователи на пророчеството в периода, когато Христос разпечатва именно тази истина.

Тази истина навлезе в историята през 2014 г., което е след 2001 г., и следователно се намира във времето на запечатването на сто четиридесет и четирите хиляди. На следващата година, 2015 г., най-богатият президент, който е шестият президент от времето на края през 1989 г., започна да настройва глобалистите. Десети стих посочва историята на 1989 г., но също така установява Русия като „крепостта“, а в следващите два стиха Русия ще започне втората битка на войните чрез посредници и Путин ще спечели тази битка. Истината на стиховете се разпечатва, когато историята, която те представят, се изпълни.

„Даниил стои в своя дял и на своето място. Пророчествата на Даниил и на Йоан трябва да бъдат разбрани. Те се тълкуват едно друго. Те дават на света истини, които всеки трябва да разбира. Тези пророчества трябва да бъдат свидетелство в света. Чрез своето изпълнение в тези последни дни те ще се обяснят сами.“ The Kress Collection, 105.

Пророчеството на стихове единадесет и дванадесет се разпечатва чрез историческото си изпълнение във времето на запечатването на сто четиридесет и четирите хиляди, но „ред след ред“ има и друг важен факт, свързан с тези стихове. За да може изучаващият пророчествата да събере трите пасажа за „преливането и преминаването“ в едно, той трябва също така да въведе в пророческата линия и пророчеството за шестдесет и петте години. Пророчеството за шестдесет и петте години отбелязва началото на двете пророчества от по две хиляди петстотин и двадесет години и показва, че те започват на разстояние от четиридесет и шест години едно от друго. Като определя шестдесет и петте години в началото, то също така посочва, че Алфа и Омега ще произведат шестдесет и пет години в края.

Шестдесетте и пет години както в началото, така и в края, всяка притежават отличителния белег на три жалона. Първият бе 742 г. пр. Хр., после, деветнадесет години по-късно, 723 г. пр. Хр., а след това, четиридесет и шест години по-късно, 677 г. пр. Хр. Тези три жалона са представени в края чрез 1798, 1844 и 1863 година. Периодът от четиридесет и шест години в началото (Алфа) представлява потъпкването на храма и множеството, а четиридесет и шестте години в края (Омега) представляват възстановяването на светилището и множеството, когато Вестителят на Завета (Който е също Алфа и Омега) внезапно ще влезе в храма, който Той бе издигнал през четиридесет и шестте години от 1798 до 1844.

Четиридесет и шестте години, които са предшествани от деветнадесет години във времето, когато Исаия изложи пророчеството в 742 г. пр. Хр., представляват четиридесет и шест години при тяхното завършване, които след това са последвани от деветнадесет години в хиастичен модел. Деветнадесетте години от 1844 до 1863 г. предоставят илюстрация на Христовите намерения за сто четиридесет и четирите хиляди, която остана неизпълнена поради бунта, настъпил в тази история. Делото, което се изисква от един изследовател на пророчествата, за да разпределя правилно словото на истината относно стихове 10 до 12 от единадесета глава на Даниил, не само установява (ако вярвате), че Русия би започнала война в Украйна през 2014 г., но и че войната би била започната във времето на запечатването на сто четиридесет и четирите хиляди. Колкото и важна да е пророческата история, представена в тези стихове, историята, в която истината за самата тази история е

разпечатана, също е представена чрез историята на деветнадесетте години от 1844 до 1863 г.

1844 бележи идването на третия ангел и е предобраз на идването на третия ангел на 11 септември 2001 г. 1863 представлява бунта, символизиран чрез възстановяването на Ерихон. Пътепоказателят 1863 също така е предобраз на послушанието на сто четиридесет и четирите хиляди, които са използвани, за да „съборят стените на Ерихон“, при скоро идващия неделен закон. В стиховете, които разглеждаме, стих шестнадесети представлява неделния закон в Съединените щати. Стих единадесети отбелязва периода от 2014 г. до окончателната победа на Путин. Стиховете посочват началото на втората прокси война, след която следва третата прокси война, както е представено в стихове тринадесети до петнадесети.

Съпоставяйки втори стих със стихове единадесет и дванадесет, ние разпознаваме украинската война, започнала през 2014 г., която след това бе последвана от президентската кампания в САЩ през 2015 г. и от последвалото избиране на най-богатия президент през 2016 г. След дванадесети стих идва ответният удар на последния президент преди неделния закон, в третата прокси война. Втората прокси война, която е битката на граничната линия, започна непосредствено преди избирането на шестия и най-богат президент.

В историята от 1844 до 1863 г. двата тояги на Езекиил трябваше да бъдат съединени. Тяхното съединяване представляваше съчетаването на божественото и човешкото, което е делото на запечатването на сто четиридесет и четирите хиляди. През 1844 г. пристигна третият ангел и разпечата светлината, свързана с небесното светилище, Божия закон, съботата и третия ангел. През 1849 г. Господ простря ръката Си втори път, за да събере разпръснатото стадо, което беше претърпяло разпръскване при голямото разочарование. През 1850 г. Той поведи Своя народ да подготви втората карта на Авакум, за да онагледят графично вестта, която Неговият народ трябваше да прогласява, докато Той ги водеше да „съборят стените на Йерихон“. Тази карта включваше „седемте времена“, както и „старата карта“.

През 1856 г. Той разпечата светлината, която трябваше да запечата Неговият народ преди „Битката при Йерихон“. Тази светлина беше увеличение на първата светлина, която Алфа и Омега бяха разкрили на Уилям Милър. Тя беше светлината за „седемте времена“, както многократно е представена в древната Битка при Йерихон. Светлината, която трябваше да запечата Неговият народ, беше също и Лаодикийската вест, която трябваше да ги пробуди и отново да ги преведе обратно към опитността на Филадельфия. Тази последна светлина беше увеличение на първата светлина, но Неговият народ пренебрегна светлината и по този начин по подразбиране избра да се скита в пустинята на Лаодикия. 1844, 1849, 1850, 1856 и 1863 представляват пет ориентирни белега, които са представени в историята от 11 септември 2001 г. до скоро идващия неделен закон.

Ще продължим това изследване в следващата статия.

А Ерихон беше здраво затворен поради израилевите синове: никой не излизаше и никой не влизаше. И Господ каза на Иисус Навин: Виж, предавам в ръката ти Ерихон, и царя

му, и силните му храбри мъже. И вие ще обиколите града, всички вие, воители, и ще обиколите града веднъж. Така да правиш шест дни. И седем свещеници да носят пред ковчега седем тръби от овнешки рог; а на седмия ден ще обиколите града седем пъти, и свещениците ще затръбят с тръбите. И ще стане така, че когато проточат силно овнешкия рог и когато чуе звука на тръбата, целият народ ще извика с велик вик; и градската стена ще падне на място, и народът ще се изкачи всеки право пред себе си. Тогава Исус, син Навинов, повика свещениците и им каза: Вдигнете ковчега на завета, и нека седем свещеници носят седем тръби от овнешки рог пред ковчега Господен. И каза на народа: Минете напред и обиколете града, и въоръженият нека мине пред ковчега Господен. И стана, след като Исус говори на народа, че седемте свещеници, носещи седемте тръби от овнешки рог, минаха пред Господа и затръбиха с тръбите; а ковчегът на завета Господен вървеше след тях. И въоръжените мъже вървяха пред свещениците, които тръбяха с тръбите, а задната стража вървеше след ковчега, докато свещениците вървяха и тръбяха с тръбите. А Исус беше заповядал на народа, казвайки: Не викайте и не издавайте глас с гласа си, нито да излиза дума от устата ви до деня, когато ви кажа да извикате; тогава ще извикате.

И така, ковчегът Господен обиколи града, като го обходи веднъж; и те се върнаха в стана и пренощуваха в стана. А Исус Навин стана рано сутринта, и свещениците вдигнаха ковчега Господен. И седем свещеници, които носеха седем тръби от овнешки рога пред ковчега Господен, вървяха непрестанно и свиреха с тръбите; и въоръжените мъже вървяха пред тях; а задната стража вървеше след ковчега Господен, докато свещениците вървяха и свиреха с тръбите. И на втория ден обиколиха града веднъж и се върнаха в стана; така правиха шест дни. А на седмия ден станаха рано, при зазоряване, и обиколиха града по същия начин седем пъти; само в този ден обиколиха града седем пъти. И при седмия път, когато свещениците засвириха с тръбите, Исус Навин каза на народа: Извикайте, защото Господ ви предаде града.

И градът да бъде предаден на проклятие за Господа — той и всичко, що е в него; само Раав, блудницата, да остане жива, тя и всички, които са с нея в къщата, защото скри пратениците, които изпратихме. А вие непременно се пазете от обреченото на проклятие, за да не навлечете проклятие върху себе си, като вземете от обреченото на проклятие и направите Израилевия стан проклет, и му докарате беда. Но цялото сребро и злато, и съдовете от мед и желязо са посветени на Господа; те да влязат в съкровищницата Господня. И тъй, народът извика, когато свещениците затръбиха с тръбите; и стана така, че когато народът чу гласа на тръбата и извика с велик вик, стената падна до основи; и народът се изкачи в града, всеки направо пред себе си, и превзеха града.

И изтребиха напълно всичко, що беше в града: и мъже, и жени, и млади, и стари, и волове, и овце, и осли — с острието на меч. А Исус беше казал на двамата мъже, които бяха съгледали страната: Влезте в къщата на блудницата и изведете оттам жената и всичко, що има, както ѝ се заклехте. И младите мъже, които бяха съгледвачи, влязоха и изведоха Раав и баща ѝ, и майка ѝ, и братята ѝ, и всичко, що имаше; изведоха и цялото ѝ родство и ги оставиха вън от стана Израилев. А града изгориха с огън, и всичко, що

беше в него; само среброто и златото, и съдовете от мед и желязо положиха в съкровищницата на дома Господен. А Иисус остави жива Раав блудницата, и бащиния ѝ дом, и всичко, що имаше; и тя живее сред Израиля и до днес, защото укри пратениците, които Иисус беше изпратил да съгледат Иерихон. И в онова време Иисус ги закле, като каза: Проклет да бъде пред Господа човекът, който се надигне и съгради тоя град Иерихон: с първородния си ще положи основите му и с най-младия си син ще постави портите му. И тъй, Господ беше с Иисус; и славата му се разнесе по цялата страна. Иисус Навин 6:1–27.